مِلسهی ششه — مدیریت پردازهها

در این جلسه با توابع مدیریت پردازهها در سیسته عاملهای مشابه یونیکس آشنا فواهید شد. این بفش به سه بخش تقسیم شده است. بخش اول سافتن یک پردازهی جدید را شرع میدهد، بخش دوم بـه اجرای یـک برنامه که در فایل سیستم قرار دارد، میپردازد و بخش سوم شیوهی انتظار در یک پردازه برای پردازههای فرزند آن را توصیف مینماید.

ایماد یک پردازه

با فرافوانی سیستمی «()fork»، سیسته عامـل پردازهی مِدیدی ایـماد میکنـد که یـک کپـی از پردازنـدهی فرافوانی کننده میباشد. بنابراین پس از امرای این فرافوانی سیستمی، دو پردازهی پدر و فرزند هـر دو امرای فود را با برگشتن از تابع «()fork» ادامه میدهند. بنابراین، در مثـال زیر عبـارت قبل از فرافوانی سیستمـی «()fork» یک بار و عبارت پس از آن دو بار (یک بار در پردازهی پدر و یک بار در پردازهی فرزند) امرا میگردد (تابع «()getpid» شمارهی پردازهی فرافوانی کننده را بر میگرداند).

```
printf("%d: before forking\n", getpid());
fork();
printf("%d: after forking\n", getpid());
```

مقدار برگشت داده شده توسط «() fork) در پردازهی پدر و فرزند متفاوت است و با استفاده از آن میتوان به رامتی تشفیص داد که عبارت بعد، در کداه پردازه در مال اجرا است؛ این فرافوانی در پردازهی پدر مقدار «PID» پردازهی فرزند صفر را بر میگرداند؛

```
printf("Before fork syscall\n");

if (fork()) /* ایماد یک پردازهی مدید */

printf("The parent process\n");

else

printf("The child process\n");
```

در صورتی که در اجرای این فراغوانی سیستمی مشکلی رخ دهد (مثلا به دلیل کمبود عافظه، سیستم عامــل

نتواند پردازهی جدیدی ایجاد نماید) این تابع مقدار منفی یک را بر میگرداند.

امرای یک برنامه

برای امرای یک برنامه که در فایل سیستم ومود دارد می توان یکی از توابع فانوادهی «(exec()) را فرافوانی نمود. یکی از این توابع، تابع «(execvp() می می باشد. ورودی اول این تابع، آ درس برنامهی مورد نظر و ورودی دوم آن آ رایه ای است که پارامترهایی که به پردازهی ایجاد شده فرستاده می شوند (ورودی های فرستاده شده به تابع «(main() در یک برنامه)، را مشفص می کند. این آ رایه باید با یک عنصر «NULL» فاتمه پذیرد. به صورت قراردادی، در درایهی صفره این آ رایه، آ درس برنامه تکرار می شود.

```
char *argv[] = {"ls", "/home", NULL};
execvp("ls", argv); /* «ls/home» امِرای دستور */
```

پس از این فرافوانی، قسمتهای کد و دادهی پردازه از بین میروند و با مقدار مناسب برای پـردازهی مدیـد مایگرین مـیگردند. بنابرایـن در صورت موفقیت آمیـز بودن ایـن فرافوانی، هیـچ یک از عبارتهـای پـس از این فرافوانی امرا نمیشوند. در صورت رفداد فطا (برای مثال، مومود نبودن برنامـهی مشـفص شده)، ایـن فرافوانی مقدار منفی یک را بر میگرداند.

انتظار برای اتمام پردازهها

فرافوانی سیستمی «()wait منتظر فواهد بود تا یکی از پردازههای فرزند پــردازهی فرافوانــی کننده فاتمــه یابد. مقدار برگشت داده شده از این تابع، شمارهی «PID» پردازهی فاتمه یافته اســت و اطلاعاتــی در مــورد فاتمهی این پردازه (از جمله مقدار کد برگشتی آن) در متغیری که آدرس آن به این تابع فرستاده میشود قرار میگیرد. در مثال زیر، شیوهی استفاده از «()wait» نمایش داده شده است.

```
pid = wait(&status); /* انتظار برای غاتمہی یک پردازہی فرزند */
printf("pid %d exited with return code %d\n",
pid, WEXITSTATUS(status));
```

همان طور که نشان داده شده اسـت، با استفاده از ماکـروی «WEXITSTATUS» مـیتوان کـد برگشتی یـک برنامه را از مقداری که این فرافوانی سیستمی در متغیر «status» قرار میدهد، استفراج نمود.

¹ Масго

تمرین ششی

برنامهای به نام «ex6.c» در شافهی «ex6» بنویسید که برنامهای که داده می شود را اجرا کنـد، منتظر پایـان این برنامه بماند و کد برگشتی آن را چاپ کند. برنامهای که باید اجرا شود و پارامترهای آن به صورت پارامتر به برنامهی «ex6» فرستاده می شوند. در مثال زیر برنامهی «sl» با پارامتر اول «1.txt» اجرا می گردد:

\$./ex6 ls 1.txt

در صورتی که کد برگشتی برنامه غیر صفر بود، اجرای برنامه باید پــس از یــک ثانیه تکــرار شود. ایــن کار بایــد تا زمانی ادامه پیدا کند که برنامه مقدار صفر را برگرداند. برای تأفیر، میتوانید تابع «()sleep» را فرافوانــی کنید.

گاههای پیشنهادی برای انجاه این تمرین:

- ۱ ایجاد فایل «ex6.c» و ترجمهی آن
- ۷ ایماد یک پردازهی مدید با فرافوانی «fork()» و بررسی آن با چاپ پیغاههایی
- μ انتظار برای اتماه پردازهی فرزند در پردازهی پدر با فرافوانی μ wait()» و ماپ کد برگشتی آن
 - ۴ اجرای یک برنامه در پردازهی فرزند با فرافوانی «(exec()»
 - هٔ تکرار ایماد پردازهی فرزند در پردازهی پدر در صورت دریافت کد بازگشتی غیر صفر